

P o s u d e k vedoucího diplomové práce

Jméno diplomanta : Jiří Š i d l i á k

Téma a rozsah práce : **Občanskoprávní odpovědnost ve sportu**
(stran 57)

Datum odevzdání práce : **6.4.2010**

Aktuálnost tématu : Zpracované téma je aktuální. Je tomu tak jednak proto, že počet úrazů při současné úrovni sportování u nás stále vzrůstá, jednak proto, že odborné zpracování zvoleného tématu je poměrně kusé (ostatně o tom svědčí diplomantem uváděný stručný seznam použité literatury domácí, širší zahraniční).

Diplomová práce je logicky dobře promyšlena a proto i systematicky vhodně rozložena. Diplomant se nejprve pokouší o vymezení velmi neurčitého pojmu „sport“, včetně nelehké problematiky vztahu sportu k právu. Na to navazuje diplomantův stručný obecný výklad o právní odpovědnosti ve sportu.

Z obsahu práce zaujmou zejména výklady diplomanta o významu sportovních pravidel a o jejich vlivu na posouzení právní odpovědnosti. Diplomant tuto problematiku analyzuje zejména se zvláštním zřetelem na nejrozšířenější pravidla fotbalu, včetně zakázané hry a disciplinárního řádu ČMFS. I když je na práci a jejím zpracování patrný vliv existující české literatury, diplomant nicméně na některých místech práce projevuje vlastní úsudek a samostatnost svého myšlení (to se týká zejména úlohy a významu obecné prevenční povinnosti podle § 415 OZ i v oblasti sportu).

Pozitivně je třeba na práci hodnotit i diplomantův poměrně důkladný rozbor kusé české judikatury, jmenovitě judikatury Nejvyššího soudu ČR (srov. zejména jeho rozsudek z r. 2003). Vedle rozboru jednotlivých uváděných rozhodnutí, které svědčí o tom, že diplomant přistupoval k problematice nejen pečlivě, nýbrž zejména s dobrou znalostí věci a to jak sportovní, tak právní, je třeba pozitivně hodnotit vlastní – byť stručné – diplomantovy komentáře k nim. Za zmínku stojí i pokus diplomanta o výklad jednak odpovědnosti pořadatele vůči sportovcům (srov. opět zdůrazněná úloha a význam § 415 OZ), jednak odpovědnosti za škodu vzniklou divákovi.

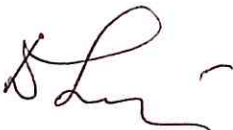
Závěr práce se týká přehledu po světové a evropské literatuře. To bylo namístě, neboť tato literatura zřetelně ovlivnila i některá řešení zaujatá v české judikatuře. I když je česká judikatura v této oblasti zatím představována pouze čtyřmi rozhodnutími o odpovědnosti za sportovní úrazy, lze v souladu s diplomantem důvodně předpokládat, že těchto případů bude v důsledku společenského vývoje postupně přibývat. Diplomant správně poznamenává, že je i na sportovních svazích a asociacích, aby z jejich strany postupně docházelo ke zdokonalování pravidel v jednotlivých sportech. To by podle diplomanta umožňovalo efektivnější rozhodování případných sporů vzniklých sportovními úrazy v jednotlivých sportovních oblastech. V této souvislosti diplomant opět správně klade důraz především na myšlenku prevence, což se v oblasti soukromého práva projevuje úlohou a významem § 415 OZ.

Při ústní obhajobě doporučuji se vrátit k jednomu ze závěrů diplomové práce, kde diplomant uvádí, že „pokud by si sportovci a jejich

organizace stanovily samy podmínky odpovědnosti za škodu, měly by soudy tyto smluvní podmínky respektovat při svém rozhodování o případné náhradě škody“. Tento závěr rozhodně vyžaduje bližší ústní osvětlení.

Navržený klasifikační stupeň : výborně

V Praze dne 29.4.2010

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.